

kommende Dyr at bryde igennem; ſaa var det jo overflødigt at give Beſtemmelſer derom. Meningen er blot, at det ikke ſkal være et Stinhegn, men et virkelig Hegn. Med Henſyn til Indſamlingen af Ferne- og Maageæg havde Folketinget ſat den 8de Juni, men Landſtinget har forandret det til den 25de Maj. Det har Udvalget ment at kunne gaa ind paa.

§ 19 er der et Spørgsmaal om Mynderne. Landſtinget havde forbudt at jage med Mynder, og Folketinget havde ſat det ind, idet Folketinget ikke kunde erkende, at det var mere Dyrplageri at jage med Mynder end enhver anden Jagt. Jeg har tidligere talt derom og ſtal kun ganſte kort bemærke, at Jagt med Mynder ſter af et temmelig ſtort Selſkab til Hest og tager en halv Dags Tid. I den Tid bliver der jaget 4 à 5 Hareer op, nogle af dem ſlippe bort, og det Par, der blive tagne, blive ſtraks dræbte af Hundene, ſaa jeg tror ikke, at man kan ſalde det ſærlig barbariſt. Hvis det ſamme Selſkab i ſamme Tid vilde gaa paa Klappagt, vilde det ganſte ſikkert nedſtyde en ſtor Mængde Wildt. Smidlertid have diſſe Betragtninger ikke holdt Stil for Landſtinget, og Landſtinget har alſaa udstemt Mynderne. Naar jeg i den Anledning ſtal holde en Digtale over Mynderne, haaber jeg, navnlig da der er et Medlem her i Salen, der jager med Mynder, at de troſterige Ord, jeg her ſiger, ville bevares i hans Erindring, og jeg vil da ſige, at naar han og vi andre give Slip paa Mynderne, have vi bundet Jordele paa andre Steder. § 19 havde man indført i Folketinget, at ingen Art af kunſtigt Væs maa anvendes til Jagt paa Fjorde og paa Havet. Landſtinget indførte, at det heller ikke maatte ſte paa Landjorden, idet det er gjort gældende, at der er nogle Steder, hvor man ſkal jage om Ratten ved kunſtigt Væs, men den Maade kender jeg ikke, ſaa jeg ſtal ikke udtale mig herom. § 20 er Brugen af Doner og Wildtsnaarer, ſom jeg før omtalte, forbudt, og det er indført, at de Folk, ſom ſkulle have Lov til at bruge Gift, ikke ſkulle have det, ſom af Folketinget vedtaget, af Amtsraadet, men af Indenrigsministeren efter Amtsraadets eller Byraadets Indſtilling; det kan vel heller ingen have noget imod. § 21 beſtemmes, at den, der driver Handel med Wildt, ſtal, naar han erhverver Wildtet fra Perſoner, ſom han ikke kender, ſpørge dem om Navn og Bopæl. § 22 er indført en Beſtemmelſe om, hvad Straf man ſkal falde, naar man ſkyder Faſaner paa Umager, hvilket er forbudt. De næſte Paragraffer indeholde ganſte ubetydelige Endringer. Jeg ſtal kun gøre opmærksom paa, at i § 24 er

der en Beſtemmelſe om, at naar nogen gaar paa anden Mands Jagtgrund med Hund, og Hunden ikke er medtagen i Jagtjemed, falder vedkommende ikke ind under Beſtemmelſerne om ulovlig Jagt med Hund. Saa er endelig den Paragraf bortfalden, ſom handlede om Gendarmerne.

Mindretallet har ſtillet nogle Endringsforſlag, men da det i Erklæringen har bebudet, at det ſelv vil begrunde dem, ſtal jeg foreløbig i alt Fald ikke opholde mig derved. Jeg ſtal alſaa med det Par Ord, jeg her har ſagt, indſtrænke mig til paa Udvalgets Vegne indtrængende at anbefale det høje Ting at vedtage det fra Landſtinget ſendte Forſlag uforandret. Enhver ſom helſt Forandring vilde være ensbetydende med Forſlagets Forkaſtelse, og dette Forſlag indeholder viſtnol mange og ſtore Fremſkridt fra den nuværende Ordning. Jeg ſtal f. Eks. omtale et af dem, og det er Beſtemmelſen om offentlig Paatale. Da der ſaa ofte har været Tale om de ſmaa Jordbrugere, antager jeg, at her netop er et Punkt, ſom vil være til Fordel for de ſmaa Jordbrugere, idet diſſe jo nu have Ulejlighed og Bekoſtning ved at ſulle rejſe privat Tiltale, hvorimod det for de ſtore Jordbrugere, ſom have Godsforvaltere og Jurister, ikke har Betydning, at de ſkulle gøre det. Jeg tror alſaa, at denne Beſtemmelſe navnlig maa anses for at være i de ſmaa Jordbrugeres Interesſe. Jeg ſtal tilraade det høje Ting paa Flertallets Vegne at vedtage Lovforſlaget uforandret og alſaa forkaſte alle Endringsforſlag.

B. Jørgenſen: Paa Mindretallets Vegne ſtal jeg ganſte kortelig motivere de Endringsforſlag, ſom Mindretallet har ſtillet. Det er ganſte viſt et temmelig utatnemmeligt Arbejde, da vi meget godt vide, at de ville blive forkaſtede, idet der, ſom den ærede Ordfører nys ſagde, er truffet Overenſtomt med Landſtinget om at tage Forſlaget, ſom det foreligger, og Ordføreren mener jo ogſaa, at hvis vore Forſlag blev vedtagne, ſom der ingen Lov ud. Det er ganſte rigtigt, det gjorde der ikke, men jeg vilde ikke ſe nogen ſtor Ulykke i, at vi ikke fik en ſaadan Jagtlov ſom den, der her foreligger. Vi kunne ikke ertende, at Jordbrugernes og Fæſternes Interesſe er tilſtrækkelig varetagen i det Forſlag, ſom foreligger fra Landſtingets Side. Det er ſærlig de Endringsforſlag, vi have ſtillet til § 3, vi lægge Vægt paa, og jeg ſtal da ogſaa gøre opmærksom paa, at diſſe Endringsforſlag med Undtagelſe af en enkelt Tilføjning have været vedtagne her i Folketinget ved de tidligere Behandlinger af Lov-